

(המשך עמוד 7)

התקפת-נגד פסיכולוגית. מי, מזה, איר? השאלה הגדולה, שעניינה את הציונים, הייתה, כמובן - מי עומד מאחורי הכעשה? השאלה השנייה: מה רצו להשיג?

שתי עובדות רומזות על כך שהיתה כאן, אולי, פעולת-יחיד, לכל היותר מעשה קביר צה קטנה. עובדה ראשונה: הביצוע הלוקי של הפעולה, המעיד על חוסר אפשרויות. אם התקבל טענת המשטרה כי שילנסקי אמר גם ושא פצצה, הרי העובדה שנשלח אב משפחה לפעולה כזאת לא עתיד על ריבוי אנשים.

מה היתה המטרה? קשה להניח שהיתה כוונה להריג בני-אדם. כוון טעון הפצצה ל-45 דקות אחרי המעצר היה מאפשר הודעה טלפונית לפינוי הבניין. יתכן גם שהמטרה הייתה הרבה יותר פשוטה: שילנסקי עשה את המעשה בצורה כה גלויה דוקא מפני שרצה לה הפס ולעורר את הרושם ההפגנתי מבלי שיהיה בכלל צורך לפוצץ פצצה.

המשטרה עצמה טרם הודיעה מה כוונתה הסופית. בינתיים האשימה אותו, ביום ה-6 מעצר, לפי סעיף 66 (א) (ב) של פקודת ה-חוק הפלילי, המדבר על החזקת חומרי-נפץ בלבד. העונש המקסימלי: 10 שנות מאסר.

מפלגות אכזבה לכה

בחיים ובמחזה היתולי יש הרבה מצבים בלתי-עצמיים. אולם קשה למצוא מצב בלתי-עצמי יותר מאשר זה של צעירה הלובשת את שימלת-הכלולת ואורות את מזוודתה ל-ירח-הדבש - כשבא אהוב לבה ומעמיד איר-תה על סעודה: לא היתה לו כל כוונה לבקש את ידה, רק לשאול לשלומה.

הסתדרות הציונים הכלליים היתה, השבוע, בדיוק במצב כזה. היא הפגינה קבל עם ועדה שהיא מוכנה, חפצה ונלהבת לצאת למסע-כלולות קואליציוני עם ראש הממשלה. אולם החתן הרים את גבות עיניו בתמהון בימתי כוונתו היתה רק להרצות על מספר שאלות בעלות ערך כללי. למשל: מה דעת הציונים הכלליים על מייפעי ההסתדרות? התשובה היתה ברורה מראש כתשובת כומר קאתולי הנשאל לדעתו על בגדיים לנשים מסוג ביי-קיני.

עובדת החיים, סטירת הלחי היתה סימן-דרך גנתיב הציונים-הכלליים. הם זכו לנצחון מפתיע ומנהדה בבחירות לעיריות. בבחירות לכנסת השניה לא גרמו למהפכה, אך הפכו מפלגה שניה במדינה. היה נדמה כי תחגבס הכוח האלטרנטיבי לממשלה, וכי פרץ ברנשטיין, יליד הולנד רב החיובים, עלול באחד הימים לשבת במקומו של דובר סגירה רב המרץ.

אולם הציונים הכלליים לא הגיעו לכלל

גלם ושאר הדברים הקטנים הנערמים רק על צלחת של מפלגה שהיא שותפת לשלטון. לפיכך, כשבי. גיי. אך רומז על אפשרות של הרחבת הקואליציה, אין הציונים-הכלליים יכולים לעמוד מן הצד, לפתוח בויכוח כללי ומעמיק על עתיד המדינה. כמה מראשי ה-

בקנה מידה כה גדול דורשת פרסומת ותע-מולה רחבים ביותר. אכן, הולברנד שמה מן הרגע הראשון את הדגש על שני גורמים אלה. אחד מאמצעי הפרסומת הבדוקים ביותר היה טיפוח פולחן כוכבים. עוד מראשית

אריה הקולנוע קירק דוגאם ומעריציו בכיכר מוגרבי, תל-אביב

מכנה משותף אחד: השקר

התקופה האילמת של הסרט החלו החברות מפיצות על שחקניהם סיפורים שונים בדבר מוצאם, השכלתם, כשרונם. לכל הסיפורים האלה היה מכנה משותף אחד: השקר. הם היו מושתתים על הסיסמה שאחר כך הש-תמש בה יוסף גבלס: ככל שהשקר גדול יותר, יותר מאמינים בו.

כיום קיבל פולחן הכוכבים אופי קצת שונה, מתוך ההנחה, כפי הנראה, שבני אדם אינם כה תמימים כמו שהיו פעם. שוב אין השקרים מוגזמים, הפכו מתונים יותר. אבל הפולחן לא נפגם על ידי כך: עריין מח-דירים, באמצעים שונים, את שמו ואת איר-שיותו של הכוכב אל כל בית ובית בעולם. הקלה הרחב חש בצורך לסגוד, אם לא למשהו, לפחות לכישהו, עושה הכל כדי לטפח את הפולחן.

דוגמה מאלפת אירעה בשבוע שעבר בתל-אביב עת הופיע, בהצגת הבכורה של סרטו האלופ (צ'מפיון) כוכב הקולנוע קירק דאג-לאס (דניאלוביץ). המוני מעריצים עמדו בפ-תח קולנוע מוגרבי, הריעו כמסורפים לאלילם הבולוני, החיכוך בעל גומות חזק, שפילס בקושי את זרכו אל תוך האולם, כמוכסח בהודעות המוקדמות בהן נאמר כי יפתיע את הקהל בנוכחותו. היה זה נצחון גדול של הפרסומת על הטעם הטוב.

פשעים האדפים היה אספן

איסוף בולים הוא ההובי הגדול ביותר ב-עולם. בין האספנים הנלהבים ביותר, מלבד בנו של השכן והשכן עצמו, היו גם: שני מלכי בריטניה האחרונים, הנשיא פרנקלין רוזבלט. ביחוד להוטים האספנים אחרי בול-לים יקרי מציאות בגלל פגם טכני שנפל בהם בעת ההדפסה. ברור כי בולים אלה נדירים יותר מן הרגילים, נמכרים במחירים גבוהים לאספנים.

ההדפסות הראשונות של כל סידרה הן לרוב מן הסוג הזה. צבע הבולים אינו עדיין איתן, צורת הבול לעיתים מטושטשת. מדינת ישראל מוציאה בולים אלה מן המחזור הר-גיל, מוכרת אותם לאספנים. רק את הגליר-נות הסובים, לאחר ההדפסות הישנות, מפי-צים בבתי הדואר.

לא יכזב להתאפק. בולי מדינת ישר-אל נדפסים בדפוס לוינאפשטיין, בת ים, על נייר מיוחד שהממשלה מספקת. משם עוברים הגליונות אל המדפיס הממשלתי, שברשותו נמצאת מכונת חירור. הדפסת הבולים היא מקצוע מיוחד במינו ובארץ נמצאים רק שלושה מומחים בו. אחד מהם הוא אייזנברג (41), יליד בטר-ביה שעלה ארצה לפני שנתיים, נשוי ואב לשני ילדים, המשמש מדפיס אחראי במחלקת הבולים.

רוזנברג הוא גם אספן של בולים, יודע היטב מה ערכם, ביחוד של אלה היוצאים פזומים מן המכונה. כיוון שהופקדו בידו הגלופות, הדיו והמכונות היה לו קשה מאד להתגבר על יצרו, להמנע מהדפסת כמה אל-פי בולים לעצמו, בשעות הפנאי, לאחר שכל שאר הפועלים הלכו הביתה.

כיוון שכל גליון נייר בולים, שהוא מיוחד במינו, נרשם בהכנסו לדפוס ובצאתו, נאלץ המדפיס בעל המרץ לקנות נייר כזה על חשבון, להדפיס עליו את בוליו.

אולם ראשי משרד החוק, שהתכנסו הש-בוע להתייעצות מקיפה בהשתתפות אבא אבן, לא הונעמקו יותר בצד זה של השא-לה. הבעיה עומדת לפנינו: כיצד להעמיד באיים פנימי עוצמאות ככל האפשר, מבלי להרגיז את העם האמריקאי אשר למתוה

(ולקופתו) הצטרפה ישראל למעשה ללא סייגים. עיתונות! פולה והצלם על הדלת היה תלוי שלט "מסיבה פרטית". הכוונה היתה לארוחת הצהרים שערך ראש הממשלה דוד בן-גוריון לכבוד הרב אירבינג מילר, נשיאה החדש והציוני-כללי של הס-תדרות ציוני אמריקה, הגוף בעל ההשפעה הגדולה ביותר ביהדות ארצות הברית. ב-פרוודורים היו רק עתונאים מעטים וצלם אחד.

בחרת מלון השרון למטרה זו לא היתה מקריה, כיון שבן-גוריון מבלה בו את חופ-שת החגים שלו, בעוד אשתו, פולה, דואגת שלא יטרודוהו יתר על המידה. היתה זו פולה בן-גוריון שארחה את המוזמנים הח-שובים שבאו לסעודה בלי נשותיהם.

כאשר קם צלם העתונות, ניגש באדיבות יאלו אבא אבן ומשה שפירא, שר הפנים, ש-אשרו בפרוודור, שוחחו ביניהם לפני תחילת הארוחה התגיגית, ביקשם באדיבות רשות לצלמם. קרבה אליו אשת ראש הממשלה, כש-קופסת שוקולד-יצוא תחת ורועה, ציוותה עליו במפגעי להמנע מכל צילומים שהם. הצלם ניסה להמנע, הושחק ביד גבוהה, נאלץ לעזוב את המקום. פולה ניצחה את העתונות.

המזכיר הכללי של התאחדות הסוחרים הכללית אפרים גוזמן, שנמנן, מגולח ל-משעי בעל תסרוקת קפודית משומנת, חד הדיבור ואיש המעשה אינו שייך לסוג ה-פעילים ההולכים בתלם. בזמן שהתאחדות בעלי תעשה ה"ליברלית", מרכז בעלי מלא-כה להמצא בהשפעת מפא"י החליטו להת-נגד ל"צו רישום העסקים", שפורסם על ידי משרדו של דוב יוסף, גמרה התאחדות הסו-חרים הכללית, המונה כ-20,000 חברים, אומר דוקא חתמוך בו בעון.

רישום העסקים, טוען גוזמן, הוא צעד בריא מעיקרו. פתיחת עסקים ללא תכנון, גריכה להצטופפות של 8 מסעדות ובתי קפה בפינה אחת או 3 בתי עסק למכ-שירי צילום בקוטר של 10 מטר. לא תמיד יש להתנגד לצו, שמפרסם מתנגד פוליטי, ומד כל שכן שמחאר יגיעו הציונים הכל-ליים לשלטון. מוסיף גוזמן: "וצדו כזה הוא שגן על גלגלינו".

אולם התעשיינים מתנגדים בתוקף לרי-שום העסקים. ליצרנים יש כעת חשבון מיוחד עם משרד המסחר והתעשייה והם מצפים להזמנות להביע את מורת רוחם ממדיניותו של דוב יוסף. "בין כה וכה נרד בקרוב מן הבמה" קובעים מנהיגי התעשי-ינים, "לפחות נרד לאחר מאבק".

המשק יח' הצו

המזכיר הכללי של התאחדות הסוחרים הכללית אפרים גוזמן, שנמנן, מגולח ל-משעי בעל תסרוקת קפודית משומנת, חד הדיבור ואיש המעשה אינו שייך לסוג ה-פעילים ההולכים בתלם. בזמן שהתאחדות בעלי תעשה ה"ליברלית", מרכז בעלי מלא-כה להמצא בהשפעת מפא"י החליטו להת-נגד ל"צו רישום העסקים", שפורסם על ידי משרדו של דוב יוסף, גמרה התאחדות הסו-חרים הכללית, המונה כ-20,000 חברים, אומר דוקא חתמוך בו בעון.

רישום העסקים, טוען גוזמן, הוא צעד בריא מעיקרו. פתיחת עסקים ללא תכנון, גריכה להצטופפות של 8 מסעדות ובתי קפה בפינה אחת או 3 בתי עסק למכ-שירי צילום בקוטר של 10 מטר. לא תמיד יש להתנגד לצו, שמפרסם מתנגד פוליטי, ומד כל שכן שמחאר יגיעו הציונים הכל-ליים לשלטון. מוסיף גוזמן: "וצדו כזה הוא שגן על גלגלינו".

אולם התעשיינים מתנגדים בתוקף לרי-שום העסקים. ליצרנים יש כעת חשבון מיוחד עם משרד המסחר והתעשייה והם מצפים להזמנות להביע את מורת רוחם ממדיניותו של דוב יוסף. "בין כה וכה נרד בקרוב מן הבמה" קובעים מנהיגי התעשי-ינים, "לפחות נרד לאחר מאבק".

אורחים האליל הגיע

סרט קולנועי עולה ביוקר רב. כדי לכסות את הוצאותיו ולהפיק ממנו רווח יש למכרו למספר הגדול ביותר של לקוחות. הפצה

פרט מאלף: שתי סטירות הלחי ניתנו דוקא בשבוע בו הופיע בארץ אחד הקלפים החזקים ביותר של הצ"כ: מנהיג ציוני אמריקה, החולש על מקורות המגביות (ראה להלן), האדם שנבחר על אף חמתו של בי. גיי. לכול תרועות-הנצחון של הציונים-הכל-ליים בישראל.

מפלגה דורשים מיד לתפוס את היד שטרם הושטה. בי. גיי. יכול היה להרשות לעצמו לסטור סטירת-לחי שניה. לטעון כי הצ"כ אי-גם מעוניינים בבעיות, רק בתיקים.

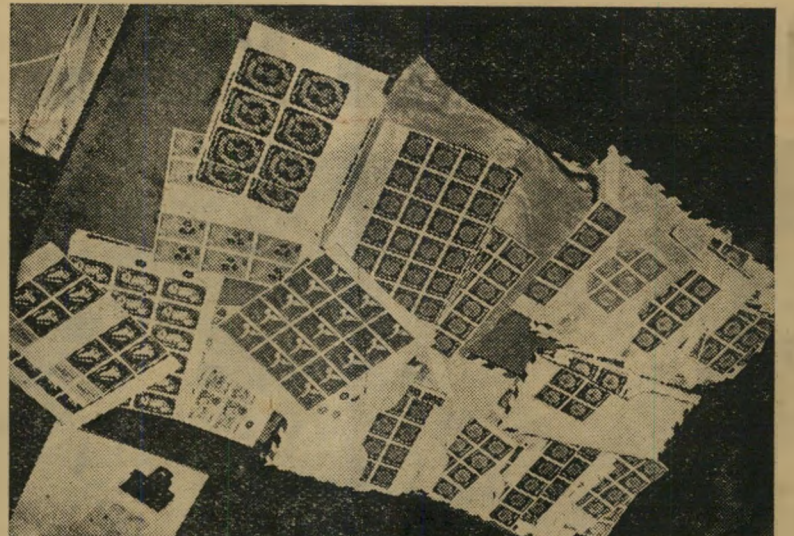
פרט מאלף: שתי סטירות הלחי ניתנו דוקא בשבוע בו הופיע בארץ אחד הקלפים החזקים ביותר של הצ"כ: מנהיג ציוני אמריקה, החולש על מקורות המגביות (ראה להלן), האדם שנבחר על אף חמתו של בי. גיי. לכול תרועות-הנצחון של הציונים-הכל-ליים בישראל.

מדיניות לאשול: פילים לבנים

שדה-התעופה של לוד, ככל מדינת ישראל, הוא חתיכת אירופה ביבשת אסיה. אולם השבוע השתררה בו אירה אסיאתית מוב-הקת. מן המטוסים ירדו: שלושה מנהיגים בורמאים בעלי עיניים שקדיות, בן-דודו של ג'והארלאל ניהרו וציר ישראל, ביאפאן, ש-ביקר בתאילנד ושוחח עם מלכה על "בעיות משותפות" (העיר ציניקן: למשל, ייצוא של פילים לבנים).

שפע אסיאתי הפזומי זה יכול היה לעורר את הרושם שמדינת ישראל עומדת לפני תח-קרבות עם עמי אסיה. אנשים רבים במדינה השתעשעו לא פעם ברעיון של הצטרפות ישראל לגוש אסיאתי. ביניהם דוד בן-גוריון, שאינו רק תלמידו של אפלטון אלא גם מעריצו של בודהא.

אולם קו זה לא חרג מעולם מן התחומים של מישחק תמים, כי לא מספיק ללבוש

אוסף הבולים המזוייפים של אייזנברג של רוזנברג פרט חשוב אחד: החזר

סארי כדי ליהפך לאסיאתי. הגוש האסיאתי, בהנהגת הודו, מייצג קו מסוים מאד בעור-לם - קו של שיתרון העמים הקולוניאלי-ליים על ידי מאבק עצמאי, ללא עזרה סוב-יישית. עקב פעולתה נגד מלחמת-השחרור של העמים הערבים במארוקו ובטוניס לא התחבבה ישראל על גוש זה.

מאבק עקבי עם מדיניות המפלגה השלטת. אשם בכך עצם הרכבם: בחציה הם מפלגה בעלת אידיאולוגיה פוליטית, בחציה השניה הם נציגים של קבוצות-אינטרסים, ששלתו כל אחת את נציגיהם לכנסת. קבוצות אלו מעוניינות פחות באידיאולוגיה, יותר בעובי-דוח החיים: רשינות-ייבוא, חלוקת חומרי